

اعلامیه مطبوعاتی

جهاد یگانه راهحل در برابر تجاوز امریکا و رژیم یهود است و صلح واقعی تنها در سایه رهبری خلافت بر جهان تحقق می‌یابد

(ترجمه)

نخست‌وزیر مالیزیا، داتوک سری انور ابراهیم، اظهار داشته است که مالیزیا همچنان بر موضع خود مبنی بر ضرورت حل تمامی منازعات در شرق میانه از طریق شیوه‌های مسالمت‌آمیز پایبند است تا از این طریق تنش‌های رو به افزایش در منطقه مهار گردد. وی افزوده است که گفت‌وگو، دیپلماسی و همکاری نزدیک میان کشورها، تنها راه کاهش شدت تنش‌ها و بازگرداندن ثبات است؛ امری که به گفته او با ملاحظات انسانی و اصول عدالت جهانی همخوانی دارد. این اظهارات در جریان تماس‌های تیلیفونی وی با ولیعهد و نخست‌وزیر بحرین، سلمان بن حمد آل خلیفه و رئیس دولت امارات، محمد بن زاید آل نهیان به تاریخ ۲۴ مارچ ۲۰۲۶م. مطرح شده است.

ما می‌پرسیم: این چه نوع سخنی است؟ آیا باید در برابر دشمنی که با وحشی‌گری برادران ما را سر می‌برد، به سرزمین‌های ما تجاوز می‌کند و به دین ما اهانت می‌ورزد، به گفت‌وگو و دیپلماسی و همکاری دل ببندیم؟ آیا کشتار وحشیانه بیش از هفتاد هزار مسلمان و ویرانی گسترده در غزه - افزون بر قتل و تخریبی که در لبنان، سوریه و یمن روا داشته‌اند و اکنون در ایران ادامه دارد - کافی نیست تا دریابیم که این دشمن هرگز زبان دیپلماسی را نمی‌فهمد و هیچ‌گونه مدارا با او ممکن نیست؟

این سخنان نه تنها از واقعیت جدا است، بلکه دستورات روشن جهاد را که به‌گونه گسترده در قرآن کریم و سنت شریف آمده است نیز انکار می‌کند. مسأله این است که برادران ما مورد هجوم قرار گرفته‌اند و سرزمین‌های ما اشغال شده است. می‌پرسیم: اگر مالیزیا مورد تهاجم قرار گیرد و خانواده‌ها، همسایگان و عزیزان ما به‌گونه وحشیانه کشته شوند، و دشمن در پی اشغال کامل سرزمین ما باشد، آیا باز هم به نام صلح به گفت‌وگو و همکاری با او روی خواهیم آورد؟!

اگر متجاوزان از ما بخواهند که توان نظامی خود را برچینیم، در پی تسلط بر منابع طبیعی ما باشند، ما را از خانه‌های ما بیرون کنند و در صدد سلب حاکمیت امت برآیند، آیا باز هم آنان را به گفت‌وگو و همکاری به نام صلح دعوت خواهیم کرد؟! کسانی که با دشمن به گفت‌وگو و همکاری می‌پردازند، چیزی جز افراد ترسو، نادان و خائن نیستند؛ کسانی که سرزمین‌شان را به دشمن می‌فروشند، منابع طبیعی آن را تسلیم می‌کنند و اجازه می‌دهند امت‌شان به دست دشمن به‌گونه وحشیانه نابود گردد.

الله سبحانه و تعالی راه پاسخ و حل را هنگام مواجهه با دشمنی که بر ما جنگ تحمیل می‌کند، به روشنی بیان کرده است؛ نه گفت‌وگو و نه دیپلماسی و نه همکاری، بلکه می‌فرماید:

(وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ) [بقره: 190]

ترجمه: و در راه الله با کسانی که با شما می‌جنگند، بجنگید.

این فرمان پروردگار ما است: زمانی که مورد هجوم قرار می‌گیریم، سرزمین‌های ما غصب می‌شود و برادران ما کشته می‌شوند، جهاد در راه الله سبحانه و تعالی یگانه راهحل قطعی است. بر همه مسلمانان واجب است که زیر یک رهبری، یک پرچم و در یک صف واحد برای مقابله با دشمن متحد شوند. این حکم الله سبحانه و تعالی و راه نهایی برای امت اسلامی است.

فاجعه‌ای که بر این امت نازل شده، نتیجه عملکرد حکام ترسو، نادان و خائن آن است؛ بلکه این حکام همچون ابزارها و عروسک‌هایی در دست دشمن عمل می‌کنند؛ پیوسته در برابر او سر تعظیم فرود می‌آورند و ملت‌های‌شان را به تسلیم وادار می‌سازند. تکلیف امت آن است که این حکام را رد کرده و حتی آنان را سرنگون نماید تا عزت و مجد خود را باز یابد.

اسلام هرگز به دست حکام ترسو، نادان یا خائن پیروز نشده و نخواهد شد؛ بلکه به دست رهبران امین، باتقوا، حکیم و شجاع که جز از الله نمی‌ترسند، به پیروزی خواهد رسید. وجود چنین رهبرانی تنها یک شرط شرعی نیست، بلکه تاریخ نیز گواه است که اسلام چگونه با وجود

این‌گونه رهبران تأسیس شد، گسترش یافت و به قدرت برتر جهانی مبدل گردید. خلافتی که بیش از ۱۳۰۰ سال دوام داشت، شاهد روشن این حقیقت است؛ جایی که اسلام بر بیش از یک‌سوم جهان حکم راند، به برکت خلفایی که همچون شیران در میدان‌های جنگ و سیاست بودند و هرگز در برابر دشمنان نرمش نشان ندادند.

تاریخ همچنین ثابت ساخته است که صلح جهانی تنها در سایه خلافت تحقق می‌یابد؛ خلافتی که سپر امت، تطبیق‌کننده شریعت و منتشرکننده رحمت است. جهان هرگز تحت رهبری قدرت‌های کافر یا حکام فاسد و بی‌ارزش، صلح‌آمیز نبوده و نخواهد بود؛ زیرا آنان در برابر امت همچون درندگان رفتار می‌کنند. چگونه ممکن است گوسفندان در حالی در امنیت باشند که گرگان هنوز در زمین آزادانه می‌گردند؟

از این‌رو، از همه کسانی که خواهان صلح جهانی همراه با ریشه‌کن‌ساختن کفر هستند، دعوت می‌کنیم تا برای برپایی خلافت راشده بر منهج نبوت با حزب التحریر همراه شوند؛ این همان عمل بزرگ و شریفی است که الله سبحانه و تعالی و رسولش محمد صلی الله علیه و سلم وعده نصرت آن را داده‌اند:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يُعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [النور: 55]

ترجمه: الله (سبحانه و تعالی) به کسانی از شما که ایمان آورده اند و کارهای شایسته انجام داده اند، وعده می‌دهد که آنان را قطعاً جایگزین (پیشینیان و وارث فرماندهی و حکومت شان) در زمین خواهد کرد، همان‌گونه که پیشینیان (دادگر و مؤمن ملت‌های گذشته) را جایگزین (طاغیان و یاغیان ستمگر) قبل از ایشان (در ادوار و اعصار دور و دراز تاریخ) کرده است. همچنین دین (اسلام نام) ایشان را که برای آنان می‌پسندد، حتماً (در زمین) پایرجا و برقرار خواهد ساخت و نیز خوف و هراس آنان را به امنیت و آرامش مبدل می‌سازد. و هر کس بعد از این (وعده راستین) کافر شود، آنان کاملاً بیرون شوندگان (از دایره ایمان و اسلام) بشمارند.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – مالیزیا